

عنوان مقاله:

نقش حیاط مرکزی در دستیابی به معماری پایدار (جامعه آماری، خانه های سنتی دوره قاجار اردبیل)

محل انتشار:

اولین همایش ملی افق های نوین در توانمند سازی و توسعه پایدار معماری، عمران، گردشگری، انرژی و محیط زیست شهری و روستایی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

وحید پیرزاده گرمه چشمه - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد خلخال

رشید ندایی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

حمزه بهادریان - مدرس معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر با هدف بررسی نقش حیاط مرکزی در دستیابی به معماری پایدار در خانه های سنتی اردبیل نگارش گردیده است. روش پژوهش بر مبنای مطالعه توصیفی - پیمایشی بررسی نقشه ها و جمعیت آماری خانه های سنتی شهر اردبیل بوده است. جامعه آماری این پژوهش 10 مورد از خانه های دوره قاجار اردبیل که بیشترین نقش را در دستیابی به معماری پایدار داشته اند می باشند و بدلیل فقدان مطالعات پژوهشی بر آثار معماری سنتی اردبیل انجام چنین پژوهشی الزامی به نظر می رسد. در این مقاله به معرفی حیاط خانه های سنتی دوره قاجار واقع در شهر اردبیل پرداخته شده که با وجود معمار یدر خورتوجه تاکنون ناشناخته مانده است. اطلاعات بدست آمده از این پژوهش به درک اهمیت نقش معماری بومی در ایجاد رویکرد پایداری در معماری منجر میشود. نتایج حاصل از پژوهش حاکی از نقش محوری و اساسی فضاهای باز حیاط مرکزی در خلق معماری بومی پایدار شهر اردبیل است. یعنی ساختار حیاط مرکزی نه تنها خودش پایداری محور است بلکه بستر تحقق پایداری در معماری بومی به مدد این ساختار فراهم شده است. پایداری به معنی ایجاد فرآیندی قابل تکرار میباشد و مفهومی است که بیشتر به عنوان اندازه ارزش یک روش به کار برده میشود. با این نگرش درک اصول و ارزشهای تکرار پذیر معماری بومی بسیار ارزش می باشد.

کلمات کلیدی:

حیاط مرکزی، معماری پایدار، خانه، دوره قاجار، اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/293249>

